

بدون سرنشین، سامانه‌های دفاع لیزری و دفاع دریایی، جنگنده‌های نسل ۴ و ۵ ساخت این کشور از جمله تجهیزاتی بودند که مورد توجه قرار گرفتند. حضور موشک‌های قاره‌پیمای دانگ‌فنگ-۵ با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای نیز جالب توجه بود. رهبران و رؤسای جمهور ۲۶ کشور جهان از جمله مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور کشورمان، در این مراسم حاضر بودند.

▼ مانور قدرت در قلب پکن

رژه هشتادمین روز پیروزی چین، متصل به اجلاس سازمان همکاری شانگهای برگزار شد؛ اجلاسی که رهبران حاضر در آن، بر مقابله با یکجانبه‌گرایی آمریکا در نظام بین‌الملل و عبور از نظم جهانی به رهبری واشنگتن تأکید کردند. روبرتز در این باره نوشت که «رئیس‌جمهور چین هنگام نظارت بر رژه نیروهای مسلح کشورش، به چندین مخاطب مختلف توجه داشت: آمریکا و متحدانش، همسایگان چین، به‌علاوه قدرت‌های منطقه‌ای هند و روسیه و کشورهایی که به احتمال زیاد قصد خرید فناوری چینی را دارند.» شی‌جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین در سخنرانی کوتاه خود پیش از آغاز رژه، تلاش چین برای رهبری شرق را به رخ کشید، هبر چین اظهار داشت: «تاریخ به ما هشدار می‌دهد که بشریت با هم اوج می‌گیرد و با هم سقوط می‌کند.» او گفت: «امروز، بشریت دوباره با انتخاب صلح یا جنگ، گفت‌وگو یا رویارویی، برد-برد یا برد-باخت روبه‌رو است.» او همچنین اضافه کرد: «ملت چین قاطعانه در جبهه درست تاریخ و در مسیر پیشرفت تمدن انسانی ایستاده و بر راه توسعه صلح‌آمیز پای می‌فشارد و در کنار ملت‌های جهان برای ساختن جامعه‌ای با سرنوشت مشترک تلاش می‌کند.» شی گفت که چین در برابر قلدری‌ها مرعوب نمی‌شود. علاوه بر آنچه نمایش داده و گفته شد، وقایعی نامدین نیز در حاشیه این قدرت‌نمایی نظامی رخ داد. از جمله این که رهبران سه کشور روسیه، چین و کره شمالی، کنار یکدیگر روی فرش قرمز قدم زدند و کنار هم از روی جایگاه، رژه ارتش چین را تماشا کردند.

اتفاقی مبارک و مسرت‌بخش است که قطعاً مورد استقبال شهروندان تهران قرار خواهد گرفت. با این وجود، تجربه نشان داده که موفقیت و ایمنی چنین رویدادهایی، در گرو برنامه‌ریزی دقیق، هماهنگی فرابخشی به‌هنگام و تدارک زیرساخت‌های لازم توسط «متولی و مجری اصلی» رویداد است. متولی اصلی برگزاری رویدادهای فرهنگی از این دست، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است که دارای سازوکارها، اختیارات و مسئولیت‌های قانونی در این حوزه می‌باشد. شهرداری تهران به عنوان یک نهاد اجتماعی و خدماتی و پشتیبان، برای ایفای نقش موثر خود نیازمند است تا از چندین هفته قبل در جریان جزئیات و برنامه‌ریزی‌ها قرار گیرد تا بتواند با هماهنگی دستگاه‌های مرتبط، خدمات پشتیبانی شامل: تمهیدات ترافیکی، استقرار مبلمان شهری، امکانات فاهی، خدمات امدادی و پشتیبانی فنی را به‌بهترین شکل ممکن فراهم آورد. متأسفانه در مورد این رویداد خاص، با فاصله زمانی بسیار کم (دو روز مانده به اجرا) مواجه شدیم که عملاً امکان برنامه‌ریزی و تدارک زیرساخت‌های لازم برای میزبانی ایمن و باشکوه از چنین برنامه‌ای برای شهرداری فراهم نیست.»

▼ شهرداری به دنبال مقصر می‌گردد

در این میان امین توکلی‌زاده، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری تهران، با تأکید بر اینکه «بی‌تجربگی معاونت هنری ارشاد کنسرت میدان آزادی را لغو کرد»، نوشت: «دوشنبه یکی از همکاران سابق معاونت اجتماعی و سپس احمدی مشاور وزیر ارشاد تماس گرفت و گفت قرار است چند شب کنسرت

با مدیران شهری سابق باید مشورت می‌شد

الهام فخاری، رئیس پیشین کمیسیون اجتماعی و فرهنگی شورای شهر تهران، در واکنش به حواشی لغو کنسرت همایون شجریان در میدان آزادی، با انتقاد از نبود شفافیت و اطلاع‌رسانی رسمی، گفت: «نیازمند این هستیم که از سوی برگزارکننده که دولت بوده، گزارشی روشن و دقیق به مردم ارائه شود. طرح اولیه ایده، مراحل بررسی و تصویب، هماهنگی‌های بین دستگاهی، پیش‌بینی مخاطرات و مدیریت امنیتی، برنامه‌ریزی برای خدمات عمومی، بهداشت، حمل‌ونقل و ترافیک شهری چگونه انجام شده است؟» او افزود: «در مجموع و به عنوان یک ایده یا به قول آقای شجریان (در ویدئویی که منتشر کرده است) یک آرزوی همیشگی، ضمن احترام به آرزوها نباید فقط به آرزوی خود فکر کنیم، بلکه باید به تمام تبعات و جوانب آن هم فکر کنیم. درست است که در حال حاضر همه به زندگی روزمره خود ادامه می‌دهند اما کشور در هفته‌های اخیر در شرایط ویژه‌ای قرار داد و در معرض خطر و تهدید است. بنابراین در هماهنگی بین دستگاهی سخت‌تر بوده و هست، برگزاری چنین رویدادی برای اولین بار و این مقیاس نیازمند تدابیر بیشتری بود. اطلاع‌رسانی راجع به این رویداد نباید توسط هنرمند و به سبک خودش انجام شود؛ آن‌هم با یک گشت موتوری دور میدان آزادی و اینکه این کار را انجام می‌دهیم.» این هنرمند که بارها روی صحن رفته می‌داند که چقدر هماهنگی‌های پشت صحنه و روی صحنه وجود دارد. اگر از منظر حق مردم به شهر نگاه کنیم، لازم است که یک‌مقام مسئول موضوع را روشن کرده و اعتمادسازی شود و توضیح دهد که چگونه جمعیتی که احتمال می‌رود بیش از ۱۰۰ هزار نفر باشد خدمات ارائه می‌کنند. باتأمین آب معدنی از سوی یک بانک که خدمات‌تکمیل نمی‌شود. خدمات سرویس بهداشتی، رفت و آمد و... پیش‌بینی شود. نمی‌شود گفت من کنسرت رایگان ارائه کرده‌ام هر طور دوست دارند خود را به کنسرت برسانند.» فخاری با تأکید دوباره بر اینکه باید توضیحات متولی شنیده شود، گفت: «سرعتی در تحلیل و بروز احساس به خرج داده شد. چند ساعت موضع‌گیری انجام نشود تا این توضیحات ارائه شود و هر کسی سهم اشتباه خود را بپذیرد.» رئیس سابق کمیسیون اجتماعی و فرهنگی شورای شهر تهران افزود: «به نظر من رفتار آقای

▼ **مشغول توطئه هستید!**
دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا همزمان با برگزاری این رژه در شبکه اجتماعی خود (تروث سوشال) به آن واکنش نشان داد. او نوشت: «سوال بزرگی که باید به آن پاسخ داده شود این است که آیا شی‌جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، از حجم عظیم حمایت و «خونی» که ایالات متحده آمریکا برای چین داده است تا به این کشور در تضمین آزادی‌اش از یک مهاجم خارجی بسیار ناخوشایند کمک کند، یاد خواهد کرد یا خیر. بسیاری از آمریکایی‌ها در تلاش چین برای پیروزی و افتخار جان باختند. امیدوارم که آنها بحق مورد احترام قرار گرفته و از شجاعت و فداکاری‌شان یاد شود! باشد که رئیس‌جمهور شی و مردم شگفت‌انگیز چین جشن بزرگ و ماندگاری داشته باشند. ترامپ در پایان با لحنی طعنه‌آمیز اضافه کرد: لطفاً گرم‌ترین درودهای من را به ولادیمیر پوتین و کیم جونگ اون، در حالی که علیه ایالات متحده آمریکا توطئه می‌کنید، برسانید!» او البته در مصاحبه‌ای دیگر، در پاسخ به سوالی درباره احتمال شکل‌گیری «محور چین و روسیه علیه ایالات متحده» گفت: «اصلاً نگران نیستیم. ما قوی‌ترین ارتش جهان را داریم و هیچ‌کدام از این کشورها علیه آمریکا از قدرت نظامی استفاده نخواهند کرد.» با توجه به اینکه رژه بزرگ روز پیروزی هر ۱۰ سال یک بار برگزار می‌شود، نمایش پیشرفت چین در حوزه تکنولوژی‌های نظامی چشم‌گیرتر است. با توجه به افزایش رقابت پکن-واشنگتن، احتمال بروز بحران در تایوان و درگیری تجاری کشورها با آمریکای ترامپ، تسلیحاتی که در این رژه نمایش داده شد، با حساسیت بیشتری زیر ذره‌بین کارشناسان رفت. به‌خصوص اینکه تسلیحات دریایی چین در این رژه نقش پررنگی داشتند. کارشناسان همواره می‌گویند توان جنگ دریایی در جریان مناقشه تایوان، بسیار تعیین‌کننده است. تحلیلگران مدت‌هاست تأکید کرده‌اند که چین برای تضمین موفقیت در هرگونه درگیری بر سر تایوان، باید کنترل موثر بر دریای جنوب و شرق چین را به دست آورد؛ کاری که به نوشته روبرتز، با توجه به سلطه دیرینه نیروی دریایی آمریکا بر سراسر شرق آسیا، آسان نخواهد بود.

در میدان آزادی برگزار شود؛ اولین اجرا جمعه با حضور همایون شجریان است. درخواست همکاری از شهرداری منطقه ۹ مطرح شد و پاسخ ما مثبت بود. چون زمان کمی تا روز کنسرت مانده بود، تصور ما این بود که مقدمات قانونی و تمهیدات اجرایی از قبل فراهم شده و فقط ما بی‌خبر بودیم که الان اطلاع دادند. اما سه‌شنبه مشخص شد برنامه هنوز از شورای تأمین استان‌داری مجوز نگرفته است. سه‌شنبه بعداً ظهر، مصوبه استانداری به شهرداری رسید. شهرداری منطقه ۹ اعلام کرد فراهم‌سازی مقدمات اجرای مراسم در میدان آزادی ممکن نیست. نظر مشترک همه دستگاه‌ها همین بود.»

او با اشاره به اینکه «پیشنهاد جایگزین برگزاری کنسرت در ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی بود با بلیت رایگان»، افزود: «مسئولان دولتی از جمله خانم بهروزآذر (معاون رئیس‌جمهور) و آقای احمدی (مشاور وزیر ارشاد) پیگیری کردند. همه اذعان داشتند معاونت هنری وزارت ارشاد باید یک ماه قبل جلسات هماهنگی برگزار می‌کرد اما غفلت شده و زمان زیادی از دست رفته است. با خانم فروزان، تهیه‌کننده همایون شجریان گفت‌وگو کردم و درباره تمهیدات فنی، صوتی و مدیریت جمعیت پیشنهادهایی دادم. در خواست شد تا زمان تصمیم‌گیری نهایی، مکانی برای دیوپی تجهیزات در اختیار گروه قرار گیرد و ما نیز پذیرفتیم. براساس آنچه دریافتم، یا به‌دلیل بی‌تجربگی معاونت هنری وزارت ارشاد مقدمات فراهم نشده یا بر خی در تلاش برای انداختن تقصیر بر گردن شهرداری هستند. عملیات رسانه‌ای علیه شهرداری در فضای مجازی، گمانه‌دوم را تقویت می‌کند.»

شجریان هم درست نیست. ایشان باید بدانند که این کنسرت رایگان برای بهتر شدن حال مردم در شرایط عادی برگزار نمی‌شود. پس باید صبری و توان مذاکره بهتری وجود داشته باشد تا یک یادگاری بزرگی برای مردم به‌جا بماند. اینکه تلفن کسی را جواب ندهد یعنی چه؟ یعنی نمی‌خواهد مسئله حل شود؟ یا اینکه حتماً باید ایده‌ای که در ذهن ایشان وجود دارد انجام شود؟ به فرض که در بخشی اشکال و کارشکنی هم وجود داشته است، ایشان نباید تلفن جواب بدهد؟ یک آقای خبرنگار خبر می‌دهد که ایشان ۱۰ روز دیگر نمی‌اجرای کنسرت دارد. به نظر من این رفتارها مناسب نبود. وقتی هدف و مخاطب مردم هستند، حتی اگر ایشان قرار نیست کنسرت اجرا شود باید رفتار در شأن مخاطب را در پیش بگیرد. ممکن است این نظر من مخالفان و موافقانی داشته باشد.»

او با اشاره به این که اعلام شده در همین مکان مراسم دیگری با جمعیت گسترده برگزار شده است، بیان کرد: «به هر حال مدیریت مراسم بزرگ در روز و شب متفاوت است. نکته حائز اهمیت این است که تمام دستگاه‌ها هماهنگ شوند. طبق گفته‌های آقای زاکانی و معاونت فرهنگی شهرداری، اگر در یک زمان بسیار کوتاهی این رویداد مطرح شده است، متأسفانه ناهماهنگی‌های شرایط پیش از هماهنگی‌ها بوده است. فکر می‌کنم باید با شهرداران پیشین که همسوی با دولت بودند، مانند آقای حناچی و کرباسچی (که اتفاقاً موثر و تحول‌آفرین در تهران بود) مشورت و همکاری افرادی باشد که تجربه مدیریت شهر را دارند و ملاحظات امنیتی آن را می‌توانند پیش‌بینی کرده و به هماهنگی بین نهادهی کمک کنند.» فخاری با بیان این که هدف همه ما این است که رنج مردم کاهش یابد، تأکید کرد: «بهتر است التهاب و عصبانیت را کاهش دهیم و به جای واکنش‌های آنی و هیجانی، تحلیل درست انجام دهیم و دنبال مقصر نگردیم. علاوه بر آن اشکالات این اتفاق مشخص شود و هر بخشی اشکالات خود را برطرف کند. سپس یک برنامه منسجم با هماهنگی صنف و همراهی هنرمندان داوطلب برنامه‌ریزی کرد و در چند پهنه این برنامه‌ها اجرا شود. به نظر من این اتفاق می‌توانست به جدالی تند و تیز تبدیل نشود.»

جواد علیزاده

سر به «دار» دیروز

سمفونی خطوط

سرمایه «دار» امروز

عکس نوشت

نشد که لب ایران بخندد

درباره عکسی از همایون شجریان و میدان آزادی

شماره قبل در همین ستون حرف‌هایی زدم که بابتش پشیمانم. خبر سرم روزنامه‌نگارم و باید که حواسم به حرف زدنم باشد. اما چه می‌شود کرد آدمیزاد است و خطا. دیروز بعد از کلی صغری و کبری چیدن، ته یادداشت‌م نوشته بودم رایگان بودن کنسرت همایون کلاه گشاد بر سر ملت است. برای نوشته‌ام دلایل و فکت‌هایی داشتم. چند ساعتی گذشت و شهر پر از نور و صدا شد. روزنامه‌های صبح چاپ شدند. آفتاب هنوز به وسط آسمان نرسیده بود که خبر آمد کنسرت میدان آزادی لغو شده است. قاعده این بود به عنوان کسی که به ماجرا نقد داشتم از شنیدن خبر خوشحال شوم. اما خدا که می‌داند، شما هم بدانید همین که خبر را خواندم بغض بیخ گلویم را چسبید. به ویدئوی همایون پشت موتور که می‌خواند «لب خندان تو، برق چشمان تو، برده قرار از دل عاشق زارم» نگاه می‌کردم و گوله گوله اشک می‌ریختم. به این فکر می‌کردم که چرا تنگ‌ظنری کردم؟ به خودم، به باعث و بانی نشدن و... بد و بیراه می‌گفتم و زیر لب می‌خواندم «لب خندان تو». اصلاً گور بابای پول. مگر قرار بود با این پول چه اتفاقی بیفتد؟ غیر از این بود که لیخند روی صورت یک ایران بنشینند. غیر از این بود که دست در دست همدیگر می‌دادیم و در میدان آزادی مرغ سحر را فریاد می‌زدیم و به «ظلم ظالم» که می‌رسیدیم حنجره‌هایمان را جر می‌دادیم؟ من بابت نوشته دیروزم پشیمان و عذرخواهم. امیدوارم باعث و بانی ماجرای لغو کنسرت هم جرأت اعتراف داشته باشد و بگذارد که لب ایران بخندد.

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار